

עתון חברת הילדים גבוית-חיים

משימת החסינה לארץ ועלות הקברץ

מ"ב/ס"א

ס"א
ת"ש

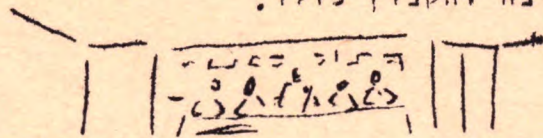
בימים אלה תעמוד החסינה לראשונה במבחן הקברץ, במבחן בצוע המשימה שלקחה על עצמה לראשונה מאז הקמתה לפני שלוש וחצי שנים. לוקחת החסינה על עצמה משימה שערכה עצום הן לעמנו וביחוד לקברץ כולו ודוקא משום כך עלינו לסקור בימים אלה את כוונת - הדרך שעברנו בחיי החסינה, לאור הדרישות והבעיות הצצות עתה בשטח זה, שטח הקליטה קיים נסיון ונסיון המראה לנו מסקנות מסוימות שמהן יש ללמוד לקח וביחוד להוציא את המסקנות לדרך הפעולה בעתיד, עובדתית קיימת כיום מסכנה שמרבית תאי החסינה אינם מסוגלים לבצע את המשימה של כל צדדיה במצבם, ואם נעמיק יותר הרי שנראה שאלה הם דוקא אותם התאים שלא הנשיטו את עקרונות החסינה והחלטותיה ובה בשעה מסוגלים לכך ואפילו מבצעים את פעולת הקליטה על הצד היותר טוב. אותם התאים שקיימת אצלם מסגרת חברתית המבוססת על החלטות החסינה, וכדי שלא יהיו הדברים אבסורדיים נבדוק את עקרונות היסוד של החסינה ביחס לבעיות הקליטה.

קיימת הבעיה הראשונה של מסגרת ומרות חברתית של הפעילות בחברה, ודוקא בשטח זה נזכרנו כי אותם תאים שמסגרת חברתית לא קיימת אצלם נמשלו עד כה בפעולת הקליטה, ואיך נבטיח לא יכשלו בכך עתה, כיצד נתעלם מבעיה זו?

קיימת בעיה הקומונה ואין להתעלם ממנה, לא נוכל לקרב אלנו כל נער אם לא ניצור רמת חיים שיהיה, אם נתעלם מעוור השויון בקבוץ ונכנע לו, אם נהיה דוגמה אישית של מסורות כספיים צדדיים, לבוש והוי סלוני, וצמוד לכך סגנון חיינו, הוידתנו החברתית, וקיימת בעיה עקרונית אחרת והיא שבמשימת רבים נוגדת פעולת החסינה את ההוראה, עוור זה של עקרון שלוב

הבאתי כאן את הדוגמאות האלה לא כדי להוכיח כי אין אנו מסוגלים לקחת על עצמנו את המשימה ולהפך לדעתו אנו חייבים לדרוש את המשימה הזו, כי נוכחנו שפעולתנו היא החשובה ביותר בקליטת הנער החדש ויודעים אנו כי, הכוח הדבר להתבצע, ברם אין לדעתי אפשרות לקבל את המשימה הזו בהתלהבות המתעלמת-מבעיות ריאליות ויטוריות, עלינו להבטיח את עצמנו בפני כשלונות, להכשיר בקבנו בקרב כל התאים את הקרקע לבצוע הצעת הקליטה, וכך עלינו ליצור לעצמנו תקנון חברתי פנימי מחייבו שבועו יתחיל מיד וכווננו יהיה מלכתחילה - להגשמת המשימה בשלמותה, אפני רואה אפשרות של הצלחה מלאה ללא הכשרת הבסיס החברתי לכך, ללא פתוח ההפרדה בכל אחד מאתנו כי זהו תפקידנו לגבי החטיבה והקבוץ כולו.

יהודה גלר כתה י

הועידה הייז של הקבוץ המאוחד

בתוקף היותי משקיף מטעם החטיבה הנני רואה חובה לעצמי למסור בקצרה על מהלך הדיון בוועידה, בסקירת איני רוצה לחזור על מה שנכתב בעתונים וגם לא אוכל להקיף את כל הנושאים שנדונו בוועידה, אלא אעלה לנניכם רק טיפה מהים, קשה הייתה הפרידה מגבעת ברנר באותו בוקר של יום-חמישי לאחר "ליל שמורים" ולאחר חמשת הימים של "שבת אחים גם יחד" מסביב למדורת הבעינות של הקבוץ המאוחד בעיות פנימיות וחיזוניות אשר אמרו - דורשיני.

ואכן הועידה הייז הצטיינה בערנות חבריה אשר חשנו לאור את מחשכי לבו של הקבוץ המאוחד, חברים מההר, מהנגב והים, כישובים צעירים וותיקים העלו את בעיותיהם הרבות, בנימה בדחנית ומכאיבה כאחד העלו על הבמה את לבסיהם ובעיותיהם זעקו מול היד העויפת המתנכלת למרעלינו, היד הזורעת מכשולים בדרכנו הרוצה את עתידנו ולהשמידנו. היד הרפורמיסטית אשר נטשה את ערכיו של מעמד הפועלים, המפלה לרעח במדיניותה את מפעלו של הקבוץ, זאת היד מגואלת בדם הפילוג, היד אשר באה לעזרת הבורגנות המתנכרת לקבוץ, אך בשעת המאבק הזה הופיע הקבוץ כגוף מלוכד ועמד במאבקים הרבים.

בוועידה זו נשמעה הזעקה המרה של הישובים הצעירים ישובי הספר והנגב אשר קיומם הועמד בסכנה מול ההתגרות וההתנכלות של הערבים מעבר לגבולות, מקל רצח ושידור והפ מחוסרי ההגנה ודאגה לבטחונם (אפילו ללא בתים לילדיהם) ללא תמיכה ממסלית, ישובים צעירים וותיקים אשר צריכים להפריש מימי עבודתם ימים רבים בדאגה לבטחונם.

סכאן יצאה הקריאה להגנה אקטיבית לא רק "עין תחת עין" אלא גם הזכות של חופש הבחירה בשעת הצורך לסאטא את המשטרים הראקציונים במדינות השכנות ביצור ישובינו, אמונים משק, רק אלה יכולים להבטיח את מפעלינו ומדינתנו.

מועידה זו יצאה הדרישה לעליה מארצות אשר אורבת שם לאחינו סכנת השמדה מהודו, צפון אפריקה ועוד, לקליטה מוגברת, להתיישבות (ביחוד בנגב) לביצור המדינה, יצא קול קורא לנוער להסתער על הנגב ולסגור את חגורת הבטחון" הוחלט שהקבוץ יורד לאילת על אף התנגדותם של מוסדות וגופים עוינים, "האם ישיבו אותנו בבתי כלא בגלל זה שרוצים לרדוג דגים באילת?" - טבנקין.

הקבוץ המאוחד יקים חמישה ישובים חדשים במשך השנתיים הקרובות ובראש וראשונה בנגב ובאילת, הוחלט על תוכנית קליטה של 6500 נפש לשנה, ימן העיר אל'הכפר" חברות נוער מהתנועה בארץ ובר"ץ לארץ, הכשרות צעירות ילדים עולים ועוד, בוועידה בא לידי בטוי לכודו הרעיוני של הקבוץ הלכוד אשר נולד עם הקבוץ עוד בשנת 1927 ואשר נתן לו הלטוסי והנסוח בוועידה.

הלכוד הרעיוני שהוגש לוועידה הוא למעשההנדסיון דרכו של הקבוץ ו... שהועלה בכתב. אכן ועידה זו הייתה לא רק סיכום כבדת הדרך ובקורת הדרך בה הלכנו אלא גם התוית דרך לעתיד.

ובשעה שש בבוקר לאחר "ליל שמורים" לקופ צלילי האינטרנציונל והתקוה בקע המחר "היום החדש" ואתו יצא הקבוץ-למרחב, רענן, שופע כוח ומלא מרץ, מלא תקוה ואמונה בדרכו החלוצית, הציונית, הסוציאליסטית והמהפכנית.

גבי ז. כתה י

בעיה אחת מני. וברת.

אמא
אבא
הילדונים

אחת הבעיות הקשות ביותר ואולי הבעיה העיקרית בבית ספרינו היא בעיה העומס, לפעמים המופרז עד מאד. החץ-מלמודים ועבודה יש לנו מינוי ישיבות, פעולות, חוגים חזרות וכיוצא בזה. הזמן שנשאר לחטותינו הוא מוגבל מאד עד כדי כך שאיננו מאפשר

להתמסר ללמודים באופן רציני. בלתי אפשרי לנוער לחיות חיים נורמליים בלי קריאת ספר וזמן חופשי למשחקים. וכמו כן הנקודה החלייה בכל זה הם הלמודים שרובם אצלינו לעתים ירודה מאד.

על מנת להקל על מצב זה מביא אני כאן הצעה שאמנם עוד לא נוסחה בשום מקום אולם נראה לי שתאליח ועל כן כדאי לנסותה. וכעת לעצם ההצעה:

עם כניסתנו לבית ספרנו מנתח חסותו של הילד למצב חובה כלומר: הלמודים מעתה ועד כה יצאו ממעטה לא הכרחיים בכל אופן לא מחייבים (אל יחסוב אף אחד הם וחלילה ילדעתי יש להכניס את שיטת ה"סומע חופשי" ונרוע מזה כסול הלמודים מכתה ט' וכדומה) הצעה אימרת רש לדבר על מקצוע אחד או שניים בלבד בחירת הילד

כמו כן מקצועות שבהם הוא מתקשה מאד, ומכך תצמח תועלת כפולה א. הנתה תהיה אמנם מצומצמת אבל תקדט הרבה יותר מהר בדגוע שהשתחררה מגורמי הפגור.

ב. התלמיד ירגיל לשים את הדגש במקצועות המעניינים אותו, ושאלת המקצועות הקשים לתלמיד במילא תפטר.

בעיקר עומד אני על אותם שני הסמוקים והייתי מבקש מכל אחד מהם לחשוב שרם יחרוץ משפט שלילי או יתכן גם חיובי.

כדברי סכום אומר: בסוחנו שכך נלמד ביתר התעניינות את המקצועות ואפילו אם הם מעטים.

אדיק כתה ט'

אנסה לסקוד את מצב הלמודים בכתתינו. המתח בלמודים רב ולומדים ברצון. בטבע אנו גומרים עוד מעט על גוף האדם ונתחיל בהשמל. באלגברה אנו מתקדמים לאט אבל בדרך כלל כולם מבינים ויודעים, או מתחילים להכנס לעולם של "איקסים" ו"אועיים". באנגלית העניינים הם לא כל כך בסדר מצד הילדים אף על פי שזה אחד המקצועות החשובים ביותר ופה צריך לחול שנוי רציני לשפור המצב. התקדמנו מאד בהסטוריה והלמודים מעניינים, אנו מסיימים בקרוב את הנושא "רומא ונתחיל על אנגליה. בתוכנית לעבור גם על ימי הביניים והפאודליזם. לא כך בספרות ההתעניינות מעטה אבל זה די בסדר (כשאין ברירה לומדים). הנושא עכשיו הוא בעיות הנוער היהודי בארץ ובגולה, וכך יש לנו עוד שיעור זמרה ובהם למדנו על תולדות המוזיקה, מהשבטים הנורדיים ועד המוזיקה של הכנסיה, שיעור מלאכות לנו וסכומינו רבים להיות בעלי מקצוע בעתיד. שיעור ציור גם כן לא חסרים אולי לא תאמינו אך החברה מציריח. בסכום אנו לומדים הרבה ומרוצים סכך. ומעצים לסולם!!!

צד כתה ט'

נסכה ר (הילדונים)

se

אם בבית-ספר אינך נשוי

מוקדש קצת לפורים ולכתה ז' /

בנואנו לארגנטינה נכנסתי (לא תירי) לבית ספר פרטי אנגלי אולם לפני שאני מספר עליו אעיר משהו על בית ספר ספרדי ארגנטיני בכלל. בארגנטינה הממשלה מחייבת כל ילל עשיר כלני ללמוד בבית ספר ספרדי עד שנה מסוימת. (כלי תשלום) ישנה תלבושת אחידה שבה הולכית כל תלמיד בתי הספר (ם תלמידות) והיא חלוק לבן מבו פשוט. הסיבה היא שלא יבחינו בין עני לעשיר ושלא ילכלכו את הבודים תתארו לכם בשיעור בבוקר בערך יוצאים מבתיים מאות ילדים לבושי חלוקים לטנים לבית הספר.

כמו שכתוב למעלה נכנסתי לבית ספר אנגלי פרטי שבו אפשר לרכוש עוד שפה אחת. התלבושת בו היא אחרת ולמוד הספרדית בו היא חובה. הלמוד הוא דמת הידיעות ולא לפי הגיל. בכתתי למד למשל ילד בן 9 וילד בן 13. אבל נגש לדבר העקרי - "יום בבית הספר". השעה 12, 15 אני גומר את ארוחת הצהריים לוקח את ילקוטי ונוסע לבית הספר או יותר נכון הולך שני רחובות בכנס לרכבת תחתית (הרכבת התחתית בנואנס-אירס היא אין הליפות בעולם) נוסע עד התחנה הסופית ומשם באוטובוס עד רחוב ובית הספר. אני נכנס לכתה מסדר את תאי ויושב או מסחם כעשר דקות עד אחת. כולם (רק בנים) נכנסים לכתה לבושים נעליים חציות עם גרביים ארוכות ומכנסים ארוג קצרים ואטורים (כמו כאן) וחולצה נקיה. מעיל קצר אדום ועל השוליייה פסים לבנים עם סמל בית הספר על הכיס ופעל לכל שערות מסורקות למסעי.

המורה נכנסת, כולם נשתתקים וקמים פה ושם נשמעת קריאה: גוד מורנינג מיסיס פראנק (בוקר טוב מרת פראנק) המורה יושבת ונותנת את דשות הישיבה לתלמידים. המורה היא די נמוכה, כרגיל, שמנמנת עם פנים אדומים ויבלות על האף והעיין ושערות אפורות-לבנות פראות. היא היא שואלת אותי כיון שהייתי בשורה הראשונה "עשית את השעורים"? אני אומר יאה (כן) בארצות הברית הייתי רגיל לדבר בסלנג (בשוי של הרחוב ובמקרה הזה אמרתי יאה במקום יאס) המורה העירה לי על כך ואמרה: "תגיד יאס" אני יאס. היא: יאס וואס (מה כן)? אני נזכר: יאס מיסיס פראנק. היא מסתפקת בזה ושואלת מישהו אחר וכן הלאה. המזכירה נכנסת לכתה שלנו ודברה רגע עם המורה ויצאה. אני שהייתי סקרן לדעת מה היא אמרה שאלתי את המורה על כך והשתמשתי במלה היא. המורה התרגזה ואמרה שאמרה שם האיש ולא בשם גוף אחר - היא נותנת עבודה ויוצאת לזמן ימה מן הכתה. זמנה עבר והיא חוזרת ומתיישבת במסומה. פתאום מישהוא מפריע היא מצוה עליו לעמוד עם הפנים לקיר והוא שלא מרצונד הולך ועומד כשולם עם פניו לקיר. אני ויתר הילדים נהנים מאד. ומה אסור לנו?

השעה חמשדקות לארבע. אנחנו מתחילים לדבר עם המורה כידידים טובים. בארבע בדיוק מצלצל הפעמון ואנו יוצאים שמחים שנפטרנו מכתה.

אני הולך רחוב וחצי, נכנס לאוטובוס נוסע אתו עד תחנת הרכבת ומשם לתחנה על יד ביתי אני הולך שני רחובות עולה במעלית שצע קומות. שם את תרמילי אומר לאמא שתכין לי ארוחת ארבע, יורד במעלית ורץ לספריה העברית לקחת את "הסמבה באיזור המסוכן"

נדב כתה ז'

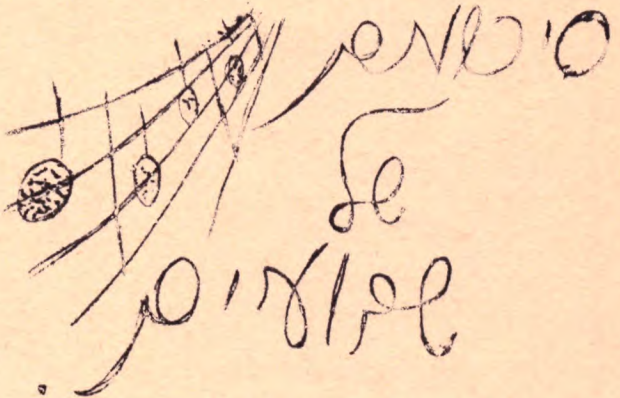
בשבת וארבע

דוד מפורד

יום של בידור, שעשוע ומאמץ לא סגור
(שאת תוצאותיהם יתבטלו כשה יסלים לאחרי
יום הספורט) היה לנו זמן יספורט.
החברה התחלקה לשלוש קבוצות זכר קבוצה
פעלה בניפרד ושלושתן התחרו ביניהן על...

הברווזים. הספורט נפתח בספורט המוני
ונמשך בתחרויות אמלטיקה קלה. (קפיצה לרוחק לגובה זריקה וריצה) אחר הצהריים
נערך מרוץ שליחים ומשחקים היתוליים. בספורט ההמוני נתגלו המצאות אורגניזטיות
מזעזעות מאוד וצחוק נשמע מכל עבר. החבריא התאמצו לסחוב כאן את הסרקסור שלא
נשמע להם כל כך (והסרקסוריסט בהנהיגו בשבתו עלהסרקסור) במקום אחר מהנד לפפור
תעלות כדי למלאן מים, ובפנה שניה פראו החבריא "נשפכים" אחד אחד מן החביות,
לידם מעמיסים החזקים (הזילובים) את החלשים (הפלגמטים) על הגג וכל זאת
כמובן במסגרת זמן מסוים (הצוי הקטן ביותר) ולאחר זה עברו הקבוצות את האמלטיקה
בנפרד. מרוץ שליחים שהשתרע לאורך של 3ק"מ כגמע "נקלות" ע"י הרצים המצוינים
שלנו, עם סיום המירוץ התקיימו משחקים היתוליים שהצטיינו אף הם בפסגמים שונים
ורבים וכל משחק גיף אחריו גל של צחוק בין המשחקים: מירוץ עם ביצה על כפית,
גלגול חבית שנסתרים בהתרוסקותה של חבית אחת, כירוף סחרחורת שגור לכמה ילדים
סחרחורת והביא את החבריא למצבים מגוחכים.

לשיא היגיון המשחקים עם הסיום במשכית חבל בקומתיים. בזה עוד לא תם
לעת ערב הסתיים היום במסיבה עליזה ובתחרויות ריקודיה.
אם נסכם את היום המסכם היאחזיבית מאוד ויש להמשיך בדרך זו. אנו, (רוב
החברה) כמעט שלא עוסקים בעיסוקים כגון אלה ויום זה מעורר אתנו קצת. לבסוף יש
לציין את יועות הספורט שהשכילה לארגן את היום בלי צרות ו"בלגן" ושתמשיך
לפי קו זה.

בשבת נעורים ונשכרה הוינבורגית

+ עקב ההכנות הרבות לפורים הופסקה
הפעילות החברתית השוטפת. ואמנם אין
עודף זמן.

+ ביום שישי האחרון התקיימה מסיבה
הגבורה, שניכר לעין בה - חוסר הכנה
מספקת. כי התוכנית ביסודה הייתה טובה.

+ מקהלתנו עם משהלת עין החורש השתתפה
בכנס מקהלות בנתניה בהופעה נאה.
ראויה לציון השתתפות המקהלה הצעירה
בכנס שזו לה הפעם האשונה להופיע מחוץ
לביית והם לא הכשיכו!!!

נשכרה הצעירה
+ ביום שישי התקיימה מסיבת "א באדר.
המסיבה עברה בהצלחה רבה!!!

ביום שבת כידוע. לכולנו התקיימו זמן ספורט
לשכבה הבינונית. ראוי לציון הארגון שהיה
על דמה גבוהה, וכן האוירה ששררה בו.

אבל בה בקינות

במפקד פתיחה ובהנפת דגלי הכחולים, "הירוקים", ו"אדומים". החל יום הספורט.
אחרי המפקד פנינו למעשים. בשעות הבוקר עסקנו באמלטיקה קלה. לאחר הפסקת הצהריים
נערך מרוץ לאורך 1 ק"מ. כל קבוצה רצה בשלמותה. יש לציין שלא היה אחד שלא רץ
למרות הפחד הגדול. לאחר זאת נגשנו לפרוץ שליחים, המרוץ היה יפה מאד וביחוד
גרם הנאה לאלה שעמדו למעלה והסתכלו על הקיף שלושת הקלומטרים. בסוף היום נערך
מפקד סיום בו הורדו דגלי שלושת הקבוצות לפי סדר ההפסדים. בסיכום הנקודות גברו
ה"כחולים" על קבוצת ה"ירוקים" בחצי נקודה. הירוקים משום מה היו בטוחים שהם
קבוצה בלשה והתיאשו. אך הנה לבסוף היו שניים בהפרש של חצי נקודה. האחרונים
היו האדומים" אך יש לציין את קבוצתם' לשובה. הם אמנם היו חלשים אך הפסידו
בכבוד, דבר שאצלנו קורה לעתים רחוקות. אני לא חושב שיום ספורט זה היה צריך
להיות מסוים למען העוגה אלא מסוים הייתה א. גיבוש חברתי ב. להראות לילדים
שביום ספורט לא צריכים להשתתף רק הילדים המוכשרים והמאמנים
אלא כל החברה בטלמותה יכולה לבצע את הכל בלא כל קושי מיוחד.

מבואות של חג בקבות

ש"ו בשבט חג לאילנות חג חקלאי הוא המקרב את לב הצבור אל הטבע וכן מרבה את התענינות בצומח במסק. מדי שנה בשנה היו יוצאים ילדי וחברי הקבוץ ביום זה לנסוע. לאחר זמן ששעובר יצאו ליד חורשה במסקו נזכר הוא: חורש זה נסענו וספחנו בהיותנו ילדיסבגן.

הסמל לחג זה היא השקדיה הפורחת באמת בש"ו בשבט, היא וכן שאר בני משפחה וכמה נעים לצאת עם הסף אל כרם השקדיות להביאמפרחיהן וכל המסק כ"ה את ריחן. חג זה מסורת הוא מדורות והוא היה חוליה שקרבה את האוכלוסייה העירונית ללאות ולכפר.

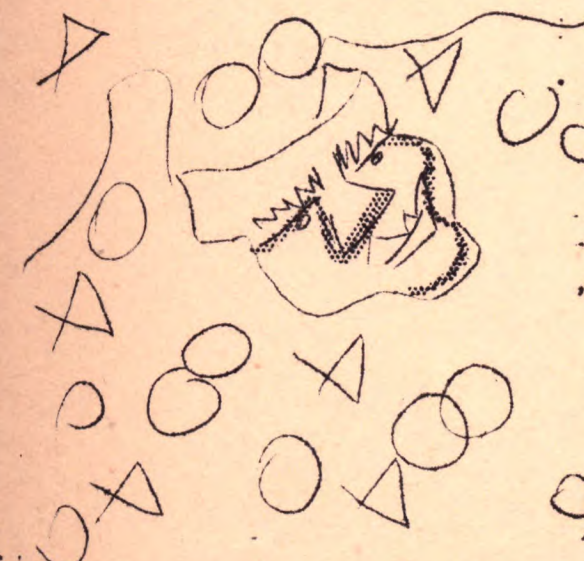
השנה שו בשבט תשס"ו כאילו נמחה מהמסורת. אין נסיעות. אמנם נסעו הילדים מהגבים וכן הכתות הנלוכות ליד בתיהם אך היה מוגש חוסר השתתפות הצבור הרחב. אזכור חג זה בשנים קודמות עת היה יוצא כל הצבור בתהלוכה עם השתללים ביד והשירה בפה בלוי תזמורת, אלמקום הנטיע בו מתקיים הטקס. ובטקס, מפרקי תנ"ך הקשורים במאורע זה ועד לספרות הצעירה המבשאת את החג. עת הכל פורח, וחי הייתה לילדי בית הספר מסיבה בחדר ולא בחיק הטבע. ולכן דעתי היא שאל אף הטענה שהנטיע היא לא מצליחהאף פעם. אין להתיאש ויש להכין את הנטיעה על הצד הטוב יותר. בגלל חוסר תכנון לא צריך להמחק חג זה מהמסורת היות וחשוב הוא ביותר כחנוך הדרך הצעיר. ולשנים הבאות יש לזכור את ערכי החג החנוכיים המרובים ולא לבטלם במחי יד אחת.

פורים, פורים, בא

אחשוורוש ופמלייתו יגיעו ליום ר" באניה תפוזדרתא לגבעת-שושן. וכן נמסר לנו ממקורות יודעי דבר על בואה של משלחת... אוכלי אדם, ויש לנהוג באמצעי זהירות
א. כל הילדים מגיל 8 - 1 שנה ומגיל 20 שנה ומעלה יזהרו סלחסתובב ליד אולם המשתה.
ב. כל משתתפי המשתה יופיעו לבושי מסכות (הוא בלי מסכה - יאמץ!!!)
כך נושרנו על בואן של המשלחת..... כ ד ד !!!

(ת ב ד א ד ד ת ר א ד)

חגי כוריה נרבה ימחה כל איש יבוא במסכה השמטה תמיד בוקעת כשהמסכה קולעת. התחפשות ללא ויכוח לטובת המצב רוח. התחפשות היא התגשמות של חלומות המציאות. טוב להתחפש לחוד אך נעים יותר ביחד זה ביסווי של ליכוד שגורם לך רוב נחת.

חסיקו חרדיא

שני מיני צבעוני פורחים בארץ כעת: צבעוני ההרים, בעל הפרח הגדול עמוד הפרח והאבקה החומה, וצבעוני השרון שגבעול פרחו הקטן נכוך ואבקתו צהובה. פרחי צבעוני השרון הם חמרהיבים עינינו כשטיחים אדומים בשדותינו. הצבעוני שיש למשפחת השושנים, ופרחו הבנוי 6 עלים הוא אחד היפים מפרחי הארץ. אך נעזוב את הפרח ונפנה לבצל: בצל הצבעוני עטוף גדלים קשיב, שתפקידם להגן עליו בכני היושב ומפני מחבליה בקרקע. אם נעקור צבעוני בן החברה (פאטר-פבנצ'יס העלים) נראה מראה בלתי רגיל: לאורך הניצן הארוך והחודר בקרקע, חרוזה שירה של בצלצלים קטנים היושבים אחד מעל גבי חברו בשורה כחיליים. אם נבדוק את הבצל נראה שרקיים הם סתוכן.

כיצד נוצרה מחרוזת זו ולשם מה? כל שנה מתחת לבצלצל בינות לשורשים מופיעה יתד כהה ומחודדת, הבצלצל בן השנה מתרוקן במשך החורף. ואילו החלק התחתון של היתד יתעבה באיב ויצור בצלצל חדש. ובמשך מספר שנים מוצאים אנו מחרוזת בצלצלים. כך יחדור הצבעוני לאדמה כל שנה עד הגיעו לעומק 25-30 ס"מ והבצל מביע לגבול התעמקותו ונגרותו.

ואיך יתחלף בצל זה? ניצן אחד שבבצל יאגור בתוכו במשך החורף את המזון הנוצר בעלים ויצור בצל חדש. פרח הצבעוני חסר צופנים וריח ומבקרו מאביקו הן חיפושיות קטנות אניזונות מאבקתו. גיפילי גשה פגור הפרח וכפוף קמעה למטה, כדי שהאבקה לא תושמת. כל בצל מוציא מתוכו רק עמוד פרחים אחד הנושא פרח בודד. ובכל זאת מתרבה הצבעוני ויוצר שטיחים צפופים, וזאת הודות לפירותיו הלקטיו בעלי 3 המגורות, המכילים זרעים רבים.

ואסיים בפניה אישית לכל אחד מבני החברה: כאשר קוטף אתה צבעוניים אל תקטוף בהמונים ואל תקטוף עם החלק התחתון (הלבן) של הגבעול, כיוון שצבעוני כזה לא יפרח שנית כבר. נחליט כלנו לותר על כמה ס"מ מאורך הפרח בצנצנת, במקום לותר על ששחי הצבעוני היפים שלנו.

נעמי מי כתיב י"א

א. י. א. / ה' כ"א / תשובה לחידון מס' 1.

אנסה להסביר את שירו של אמיר גלבוע:
 זרית חדה לו היתה בחדרי.
 והייתי מפחד מפניה.
 זרית מעוגלת לו היתה בחדרי.
 והייתי מואס בה.
 עתה כשחדר לי אין
 אין בל פחד ואין בי מאיסה!!

חדרו של המשורר הוא כל עולמו. יש חיים בעולמנו זיווח, עם חויות מיוחדות שרוצים בהן אולם יש גם פחד מפניהם. ויש חיים הזורמים בנחת "מסגליסט" ובחיים כאלה מואס המשורר. אולם עתה כשעולמן חרב עליו אין לו חיים, לא חיים "מסוגליסט" ולא חיים "זוויתיים".

כאמור למעלה זהו נסיון. כל אחד ראשי כמובן להסביר את השיר כנראה לו. וכואי לנכרת.

המכיר הנך את משקך?

קבלתי בזמחה את עלומים מס. 4 זביחוד שמחתי על הנושא שהעליתם בו - "הלמודים" כי הנה יכול אני למלא את הבטחתי לחברת המערכת שבקשה ממני לכתוב לעלון, ועד עתה לא יכולתי לצעזע זאת מסיבות שונות והעיקרית: חוסך נושא כי כידוע עניני צבא הם סוד צבאי. ופרק הזמן שאני בצבא אינו ארוך ביותר, ועכשיו לענין. קראתי את חבורה של נורית ואנסה גם בן להביע את דעתי על אותה הבעיה - סרוע דפת בלמודים בכתות הגבוהות אינה עומדת על הגובה הדרוש, והרי כמה סיבות שלא הזכירו: א. הלופי מורים ב. חוסר מנחה חקלאית מהכתות הבינוניות ג. חוסר חינוך פולחי מכוון.

א. בבית ספרנו ישנה שיטה (קשה לקרוא לכך שיטה) של החלפת מורים מידי שנה בשנה. כל מורה בא עם שיטות הלימוד שלו עם גישה שונה ללמודים, וכך יוצא לתלמיד להיות בסוף שנות הלימודים מלא שיטות למוד שונות ולפעמים גם נושאים החופפים זה את זה מבלי שיהיה צורך בכך.

ב. במסך חקלאי כמו שלנו יש לשים דגש על לימוד החסלאות לא רק בשנתיים האחרונות אלא כבר מהכתות הבינוניות כדי למנוע "דחיסות" בשנה האחרונה בנושא זה, וכאן הגענו לחסרון השלישי שלא אחד בינינו מרגיש בו וחוא: שאנו גדלים במסך קבוצי השייך לקבוצ המאוחד וידוע שלקבוצ המאוחד יש ענף משלו וכך ערכים תנועתיים שאנו מושימים יום יום אבל בתוך כותלי בית הספר בקושי מרגישים בכך אם לפני הפלוג (כשאנו היינו בבית הספר) היה מוצדק. כיום אין לזה שום הצדקה ויש צורך בתקון המצב, ולא שישאר באופן פורמלי בידי החטיבה שבעצם אינה נותנת זאת באופן יסודי (אם זאת מרגישים רק כשיוצאים לעולם הרחם).

והבעתי לדבר חרש שעדיין אין לו דפוסים באף בית ספר במסך הקבוצי והוא - "החטיבה ובית הספר" שעליו בודאי ייערך עוד דיון בבוא היום.

לעת עתה המסיכו בהעלאת נושאים מסוג זה והרבו בהוצאת "עלומים" והעיקר אל תשכחו לשלוח דאת לחילים כי גם כאלה יאיינם שצאים כל שבועים בבית... ולחם בעיקר חשוב לקבל פריסת זלום מהבית בצורה זו.

ד. א. פרט מענין, במעוז - חיים מחציאים לך לשליחים" זא. שאינם בבית ואולי כדאי ללמוד מהם...

80

אליפדת השחמט.

לפני שנועות מספר התקיעה אליפדת השחמט בשכנה נעורים אשר הקבי לה לתחרות בשכנה הבינונית. המנצחים מסתי השכנות אתמודדו בזמר. (בצחון זה נקודה ותקו חצי נקודה) שכנת נעורים.

ולחנה תוצאות הסיבוב האפוני.

1. אמיר-5,5 נ"2. זאב, ישראל נ"3. ידיד, אהוד נ"4,5 נ"1.

4. יעקב, יובל נ"4,5 נ"5. יהודה ג' נ"3,6. ניסים א' נ"30,5 נ"1.

שכנה הבינונית.

1. אריה אברהם נ"8,2. צבי נ"7,3. גיורא נ"6,4. יעל נ"5,1.

המכיר הנך את משקך?

אם כן ענה ...

הח

כס

אמיר

1. מהי תנובת החלב הממוצעת ליום?
2. כמה דונם אדמה מעובדים ע"י המסך?
3. מה מספר הכבשים במסך בייס?
4. כמה חזירים במסך?
5. כמה שפנים במסך בייס?
6. כמה דונם פרט ניסעו בכרם?